

وَمَا لَهُمْ بَلِيٌّ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱﴾

توانا بر آنکه بیافریند مانند ایشان بلی
واوست آفریننده دانا (۸۱) .

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذْ أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۲﴾

جزاین نیست فرمانِ خدا چون بخواهد
آفریدن چیزی را که بگویدش بشوپس می
شود (۸۲) .

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۳﴾

پس پاک ست آنکه بدستِ اوست
پادشاهی هرچیز و بسوی او باز گردانیده
شوید (۸۳) .

سوره صفت مکی است و آن یک صد و هشتاد
ودو آیه و پنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بجماعتی از ملائکه که صف میکشند
صف کشیدنی^(۱) (۱) .

پس قسم بجماعتی میرانند راندنی^(۲)
(۲) .

پس قسم بجماعتی که تلاوت میکنند
تلاوت کردنی (۳) .

هرآئینه معبود شما یکی ست (۴) .

اوپروردگارِ آسمان هاوزمین ست و آنچه
درمیان این هاست و اوپروردگارِ مشرق
هاست^(۳) (۵) .

هرآئینه ماآرائش دادیم آسمانِ دنیا را

وَالصَّفَاتِ صَفًا ﴿۱﴾

فَالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾

فَالْقَلْبِيبِ ذِكْرًا ﴿۳﴾

إِنَّ الْعِلْمَ لَوَاجِدٌ ﴿۴﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبِّ الْمَشْرِقِ ﴿۵﴾

إِنَّا زَيْنَةَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّهَا الْوَكَايِبِ ﴿۶﴾

(۱) مترجم گوید یعنی نزدیک پروردگار خود .

(۲) مترجم گوید یعنی شیاطین را والله اعلم .

(۳) یعنی و مغرب هانیز .

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ تَارِدٍ ①

بزینت ستاره ها (۶) .
ونگاهداشتیم آنرا ازهر شیطان سرکش
(۷) .

لَا يَتَمَنَّوْنَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ وَيَقَدُّوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ②

مقصد آنکه گوش نه نهند شیاطین بسوی
ملاء اعلیٰ وزده میشوند ازهر جانب
(۸) .

دُجُورًا وَأَلْهَمُوا عَذَابَ الْوَلْوَبِ ③

بجهت راندن ایشان وایشان راست عذاب
دائم (۹) .

إِلَّا مَن خَطَفَ السَّطَفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ تَائِبٌ ④

مگر کسی که بریاید^(۱) ربودنی پس ازپی
اوافند شعله سوزنده (۱۰) .

فَأَسْمَوْهُمْ أَهْمًا أَشْرًا خَلْقًا مِّنْ خَلْقِنَا إِنَّا خَالِقُهُمْ مِّنْ

پس استفسارکن ازایشان آیاایشان سخت
ترانددرآفرینش یا کسیکه ماآفریده ایم^(۲)
هرآئینه ماآفریدیم ایشانرا ازگل چسپنده
(۱۱) .

طِينٍ لَّازِبٍ ⑤

بلکه تعجب کردی^(۳) وایشان تمسخر
میکنند (۱۲) .

بِلَ عَجَبَتٍ وَتَسْمُرُونَ ⑥

وچون پندداده شودایشان را پندنی گیرند
(۱۳) .

وَلَا تُدْرِكُوا الْآيَةَ كُفْرًا ⑦

وچون ببینند نشانه ای را تمسخر کنند
(۱۴) .

وَلَا تَرَاؤُا إِلَهًا يُّسْمَعُونَ ⑧

وگفتند نیست این قرآن مگرسحر
ظاهر (۱۵) .

وَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا مَهَلًا مِّنَ الرَّسْمِ يَوْمَئِذٍ ⑨

(۱) یعنی کلمه را ازکلمات ملاء اعلیٰ یکبارربودن .

(۲) یعنی ملائکه وجن وسموات وغیرآن .

(۳) یعنی ازحال کافران .

آیا چون بمیریم وباشیم خاک واستخوانی
چند آیامبرانگیخته شویم (۱۶) .

آیا پدرانِ نخستین ما برانگیخته شوند (۱۷) .

بگو آری وشما خوار باشید (۱۸) .

پس جزاین نیست که آن برانگیختن يك
نعره تند باشد پس ناگهان ایشان بنگرند
(۱۹) .

وگویند ای وای بر ما اینست روز جزا (۲۰) .
گفته شود این ست روز فیصله کردن قضایا
که آنرا به دروغ نسبت می کردید (۲۱) .

گفته شود برانگیزید ای ملائکه ستمگاران را
باهمراهانِ ایشان^(۱) وبآنچه می پرستیدند
(۲۲) .

بجز خدا پس دلالت کنید ایشان را بسوی
راه دوزخ (۲۳) .

وبازدارید ایشان را هر آئینه ایشان سوال
کرده خواهند شد (۲۴) .

چيست شمارا بایکدیگریاری نمی کنید
(۲۵) .

بلکه ایشان امروز گردن نهادگانند (۲۶) .
و رو آوردند بعض ایشان بر بعض
بایکدیگر سوال کنان (۲۷) .

گویند هر آئینه شمامی آمدید پیش
ما از جانب راست^(۲) (۲۸) .

گویند بلکه شما نه بودید مسلمانان (۲۹) .

عَرَأَيْتُمَا وَكُنَّا تُرَابًا وَفَعَلْنَا لَمَنَّا الشُّعُورَ ۝۱۶

أَوَإِنَّا أَلَدُّونَ ۝۱۷

مَنْ نَعْمَ أَكْثَمُ ذُرِّيَّتُونَ ۝۱۸

وَأَمَّا هِيَ فَرْجَةٌ بَعْرَةٌ وَإِذَا هُم بِنَظَرُونَ ۝۱۹

وَقَالُوا لَوْلَا إِنَّا لَهَذَا يَوْمَ الدِّينِ ۝۲۰

هَذَا يَوْمُ الْقَضَى الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْتُمُونَ ۝۲۱

أَحْمَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَذَابُكُمْ مِمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۲

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهُذُوهُم إِلَى صِرَاطِ الْحَبِطِ ۝۲۳

وَيَقْرَأُهُمِ الرَّحْمَهِمُ سَوِّوُونَ ۝۲۴

مَا لَكُمْ لَأَن تَصَدَّقُونَ ۝۲۵

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِعُونَ ۝۲۶

وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۲۷

قَالُوا لَكُم كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا مِنَ الْكِبَرِ ۝۲۸

قَالُوا بَلْ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ لَنَكُونُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۲۹

(۱) یعنی باشیاطین والله اعلم .

(۲) یعنی واز جانب چپ نیز بجهت گمراه کردن والله اعلم .

ونه بود مارا بر شما هیچ تسلطی بلکه شما بودید گروهی از حدگذشته (۳۰) .

پس لازم شد بر ماسخن پروردگار ماکه البته ما چشنده عذاب باشیم (۳۱) .

پس گمراه کردیم شمارا هر آینه ما گمراه بودیم (۳۲) .

پس تحقیق همه ایشان آن روز در عذاب باهم شریک باشند (۳۳) .

هر آینه ما همچنین می کنیم با گناه گاران (۳۴) .

هر آینه ایشان چون گفته می شد بدیشان که نیست هیچ معبود بر حق مگر خدا سرکشی میکردند (۳۵) .

ومی گفتند آیاماترک کننده معبودان خود باشیم برای گفته شاعری دیوانه (۳۶) .

بلکه آورد پیغامبر سخن درست را و باورد داشت سائر پیغامبرانرا (۳۷) .

هر آینه شما چشنده عذاب درد دهنده باشید (۳۸) .

و جزا داده نخواهید شد مگر بحسب آنچه می کردید (۳۹) .

مگر بندگان خالص ساخته خدا (۴۰) .

این جماعت ایشان راست روزی مقرر (۴۱) .

انواع میوه ها و ایشان نواختگانند (۴۲) .

در بهشت های نعمت (۴۳) .

وَأَكَلْنَا عَلَىٰ عَرْشِ مَوْلَانَا قَوْمًا طَائِفِينَ ﴿٣٠﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا أَذًا لَدَىٰ أَعْيُنٍ ﴿٣١﴾

فَأَعْوَجْنَا لِمَا كُنَّا عَلَىٰ رَبِّنَا ﴿٣٢﴾

فَأَنهَمُ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

إِنَّا كُنَّا لَنَفَعُلُ بِالْعَجْرِ يَوْمَئِذٍ ﴿٣٤﴾

إِنهَمْ كَانُوا إِذًا قَبِيلَ لَهُمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَيَقُولُونَ إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ أَعْيُنٌ وَمُقَدِّمِينَ ﴿٣٦﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّا كُنَّا لَنَدَّبُهُمُ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَمَا نَجْزِيهِمُ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا رِبًّا بِأَنَّهُمُ الْمُتَعَلِّمِينَ ﴿٤٠﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

قَوَائِدُهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

فِي حَدِيثِ النَّبِيِّ ﴿٤٣﴾

(۱) یعنی آنانکه پاک ساخته شدند از شرك و غيره .

عَلِ سُرِّ مَتَفِيلِينَ ﴿۳۹﴾

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ﴿۴۰﴾

بِضَاءِ لَدَاةٍ لِّلشَّرِيِّينَ ﴿۴۱﴾

لَا فِيهَا عِوَالٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفِقُونَ ﴿۴۲﴾

وَعَندهُمْ فِيهَا الْغَوَّاصَاتُ الْوَعْبَانُ ﴿۴۳﴾

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ لَّكُلُوبٍ ﴿۴۴﴾

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۵﴾

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۴۶﴾

يَقُولُ: إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿۴۷﴾

إِذْ أَمْنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا ؕ إِنَّا لَنَدَّبُّونَ ﴿۴۸﴾

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۴۹﴾

فَأَنكَلَعَهُ قِرَافَةٌ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿۵۰﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِن كُنتَ لَتَرِيءِينِي ﴿۵۱﴾

وَلَوْلَا رِجْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿۵۲﴾

بر تخت ها روبروی یکدیگر (۴۴) .

گردانیده می شود برایشان جامی از شراب جاری (۴۵) .

سفید رنگ لذت دهنده نوشندگان را (۴۶) .

نه در آن شراب تباه کاری باشدونه ایشان از آن شراب مست کرده شوند (۴۷) .

و نزدیک ایشان زنان فرواندازنده چشم فراخ چشمان باشند (۴۸) .

گویاایشان بیضه های (شتر مرغ) در پرده پوشیده اند (۴۹) .

پس روی آرند بعض اهل بهشت بر بعض بایکدیگر استفسار کنان (۵۰) .

گفت گوینده ای از ایشان هرآینه بود مرا هم نشینی (۵۱) .

که بانکاری گفت آیاتو از باوردارند گانی^(۱) (۵۲) .

آیا چون بمیریم و شویم خاک و استخوانی چند آیاماجزا داده خواهیم شد (۵۳) .

بازگفت آیاشمادرمی نگرید^(۲) (۵۴) .

پس درنگریست پس دید آن همنشین خود را در وسط دوزخ (۵۵) .

گفت بخدا هرآینه نزدیک بودی بآنکه هلاک کنی مرا (۵۶) .

و اگر نبودى بخشایش پروردگار من هرآینه شدمی از حاضر کردگان

(۱) یعنی حشر را .

(۲) یعنی دوزخیان را .

در عذاب (۵۷) .
 آیا پس مانخواهیم مرد (۵۸) .
 مگر مردن اول مان ونیستیم ماعذاب کرده
 شدگان (۵۹) .
 هرآئینه این ست پیروزی بزرگ (۶۰) .
 برای این چنین نعمت پس باید که عمل
 کنند عمل کنندگان (۶۱) .
 آیا آنچه مذکور شد نیکوتر است از نگاه
 مهمانی یاد رخت ز قوم (۶۲) .
 هرآئینه ماساختیم ز قوم را عقوبتی برای
 ستمگاران (۶۳) .
 هرآئینه وی درختیست که برمی آید در
 قعر دوزخ (۶۴) .
 خوشه آن مانند سرهای شیاطین است
 (۶۵) .
 پس هرآئینه دوزخیان بخورند از آن درخت
 پس پُر کنند از آن شکم هارا (۶۶) .
 پس هرآئینه ایشانرا بر آن طعام آمیختنی
 باشد از آب گرم (۶۷) .
 باز هرآئینه بازگشت ایشان بسوی دوزخ
 بود^(۱) (۶۸) .
 هرآئینه ایشان گمراه یافتند پدران خود را
 (۶۹) .
 پس ایشان برپی پدران خود بسرعت رانده
 میشوند (۷۰) .
 و هرآئینه گمراه شده بودند پیش از ایشان
 اکثر پیشینیان (۷۱) .

أَفَمَنْ حُنَّ بَيْنَتَيْنِ ۝
 إِلَّا مَوْتَتِنَا الْأُولَىٰ وَنَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝
 إِنَّ هَذَا لَفُوزٌ عَظِيمٌ ۝
 لِيُنْزِلَ هَذَا قَلْبَ عَمَلِ الْعَامِلُونَ ۝
 أَذَلَّكَ خَيْرٌ لِّرُؤُوسِ الْأَمْشَجَةِ الرَّقُومِ ۝
 إِنَّا جَعَلْنَا قِنَنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝
 إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝
 كَلِمَةً كَانَتْ رُؤُوسَ الشَّيْطَانِ ۝
 فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا قَائِلُونَ وَمِنْهَا الْبُطُونَ ۝
 ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝
 ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝
 إِنهُمْ الْقَوَايِبَاءُ هُمْ ضَالِّينَ ۝
 فَهُمْ عَلَىٰ أَرْهَافِهِمْ يُهْرَقُونَ ۝
 وَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ۝

(۱) یعنی بعد خوردن و نوشیدن ایشان را به دوزخ باز برند .

وهرآئینه فرستادیم در میان ایشان ترسانند
گان (۷۲) .

پس به بین چگونه شدانجام بیم کرد گان
(۷۳) .

مگر بندگان خالص ساخته خدا (۷۴) .
وهرآئینه آواز داد مارا نوح پس نیک قبول
کننده دعائیم ما (۷۵) .

ورهانیدیم اوراواهل اورا از اندوه بزرگ
(۷۶) .

وساختیم اولاد اورا، ایشان را فقط باقی
مانده (۷۷) .

وگذاشتیم بروی ثنای نیک در پس ماند
گان (۷۸) .

سلام بادبرنوح درعالم ها (۷۹) .
هرآئینه ماهمچنین جزامیدهیم نیکوکاران
را (۸۰) .

هرآئینه اوازبندگان گرویده ماست (۸۱) .
بازغرق ساختیم دیگران را (۸۲) .

وهرآئینه ازاتباع نوح بود ابراهیم (۸۳) .
چون آمدپیش پروردگارخودبدل مبرازعیب
(یعنی ازدوده شرك وشك) (۸۴) .

چون گفت به پدرخود وبقوم خودچه
چیزرا عبادت می کنید (۸۵) .

آیا به رای فاسد خود معبودان را بجز
خدایم جوئید (۸۶) .

پس چیست گمان شما به پروردگارعالم ها
(۸۷) .

پس درنگر یست ابراهیم یکبارنگریستن

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا قَوْمَهُ مُنذِرِينَ ۝۱

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ۝۲

إِلْعَابِ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝۳

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝۴

وَبَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝۵

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝۶

وَوَكَّلْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝۷

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝۸

إِنَّا كُنَّا نَحْمِي الْمُحْسِنِينَ ۝۹

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۰

ثُمَّ أَخْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۝۱۱

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝۱۲

إِذْ جَاء رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝۱۳

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا عَبَدُونَ ۝۱۴

أَفَمَا لَكُمْ إِلهةٌ دُونِ اللَّهِ يُرِيدُونَ ۝۱۵

فَمَا تَظُنُّوا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝۱۶

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝۱۷

درستاره ها (۸۸) .

پس گفت هر آئینه من بیمارم (۸۹) .

پس بازگشتند از وی پشت گرداننده (۹۰) .

پس پنهان متوجه شد بسوی معبودان

ایشان پس گفت آیا نمی خورید (۹۱) .

چیست شمارا که سخن نمی گوئید (۹۲) .

پس متوجه شدبرایشان می زد زدنی به

قوت (۹۳) .

پس رو آوردند به ابراهیم شتاب کنان

(۹۴) .

ابراهیم گفت آیامی پرستید چیزی را که

خود می تراشید (۹۵) .

و خدا پیدا کرد شمارا و آنچه می کنید (۹۶) .

گفتند بایکدیگر بنا کنید برای ابراهیم

عمارتی پس بافکنید اورا در آتش بسیار

(۹۷) .

پس قصد کردند باوی توطئه را پس

ساختیم ایشان را زیرترین (۹۸) .

وگفت ابراهیم که هر آئینه من رونده ام

بسوی پروردگار خود راه خواهد نمود مرا

(۹۹) .

ای پرورد گار من عطاکن مرا از شائسته

کاران (۱۰۰) .

پس بشارت دادیم اورا به نوجوانی

بُردباری (۱۰۱) .

پس چون رسید آن طفل بآن سن که سعی

تواند کرد همراه والد خود ابراهیم گفت ای

پسرک من هر آئینه من می بینم در خواب

فَقَالَ إِنِّي سَعِيدٌ ۝

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝

فَرَأَى إِلَى الْيَهُودِ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝

فَرَأَى عَلَيْهِمْ صُورًا يَا لَيْتَمِي ۝

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۝

قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَشْتَهُونَ ۝

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ ۝

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِلَى رَبِّي فِي الْمَنَامِ إِنِّي

أَذْحَكُ فَانظُرْ مَاذَا تَأْتِي قَالَ يَا بَتِ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

که من ذبح میکنم ترا پس درنگر تاچه چیز بخاطر تو میرسد گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده میشود ترا خواهی یافت مرا اگر خدا خواسته است از شکیبائی کنندگان (۱۰۲) .

پس چون منقاد شدند هردو و پدر بافگند فرزند خود را بر جانب پیشانی (۱۰۳) .
و آواز دادیم ابراهیم را که ای ابراهیم (۱۰۴) .

هرآئینه راست تعبیر کردی خواب را
هرآئینه مامچنین جز امیدهیم نیکوکاران
را (۱۰۵) .

هرآئینه این ماجرا امتحان ظاهرست
(۱۰۶) .

و عوض او دادیم گوسفندی مهیا برای ذبح
بزرگ جثه (۱۰۷) .

و گذاشتیم بروی ثنای نیک در پس ماند
گان (۱۰۸) .

سلام باد بر ابراهیم (۱۰۹) .

هم چنین جزا میدهیم نیکوکاران را
(۱۱۰) .

هرآئینه وی از بند گان گرویده ماست
(۱۱۱) .

و بشارت دادیم او را باسحق پیغامبری از
شائستگان (۱۱۲) .

و برکت دادیم بر ابراهیم و بر اسحق و از اولاد
ایشان بعضی نیکوکارست بعضی ستم
کننده آشکاراست بر خویشان (۱۱۳) .

سَجِدِي إِنَّ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۲﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿۱۰۳﴾

وَتَادَيْنَاهُ أَنْ آتَا بِهِمُ ﴿۱۰۴﴾

فَدَا صَدَقَاتِ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۵﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿۱۰۶﴾

وَقَدَّيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۷﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۸﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۰۹﴾

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱۰﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۱﴾

وَنَبَشِّرُهُ بِإِسْحَاقَ بْنِ إِسْحَاقَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِمَا الْحَسَنِينَ وَعَلَىٰ
لِقَابِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۳﴾

وهرآئینه ما احسان کردیم بر موسیٰ
وهارون (۱۱۴) .

ونجات دادیم ایشان را وقوم ایشان را
ازاندوه بزرگ (۱۱۵) .

ونصرت دادیم ایشانرا پس ایشان بودند
غالبان (۱۱۶) .

ودادیم ایشان را کتاب واضح (۱۱۷) .
ودلالت کردیم ایشانرا براه راست (۱۱۸) .

وباقی گذاشتیم برایشان ثنای نیک در پس
ماندگان (۱۱۹) .

وسلام باد بر موسیٰ وهارون (۱۲۰) .
وهرآئینه ما همچنین جزامیدهیم نیکوکاران
را (۱۲۱) .

وهرآئینه ایشان ازبندگان گرویده مایند
(۱۲۲) .

وهرآئینه الیاس ازفرستادگان بود (۱۲۳) .
چون گفت بقوم خود آیا پرهیزگاری نمی
کنید (۱۲۴) .

ایا پرستش می کنید بعل را (وبعل نام بتی
ست) و ترک میکنید نیکوترین آفرینندگانرا
(۱۲۵) .

ترک می کنید خدارا پروردگار شما و
پروردگار پدران نخستین شما (۱۲۶) .

پس دروغگو پنداشتند اورا پس هرآئینه
آنجماعت حاضر کردند (۱) (۱۲۷) .

مگر بندگان خالص کرده خدا (۱۲۸) .

وَلَقَدْ مَنَّ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَوَجَّعْنَاهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَمَا آوَاهُمُ الْغُلَبِيَّيْنِ ﴿١١٦﴾

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُبِينِ ﴿١١٧﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

إِنَّا كُنَّا لَنَعْلَمُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

وَإِنَّا لِيَاسَ لَئِن لَّمْ يَئْتِنَا بُرْهَانٌ ﴿١٢٣﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ آلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلَاءَ وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

اللَّهُ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ وَآمَنُوا بِهِ فَاسْتَفْتَوْهُ ﴿١٢٧﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

وگذاشتیم برالیاس ثنای نیک در پس ماند
گان (۱۲۹) .

سلام باد برالیاس (۱۳۰) .

هرآئینه ماهم چنین جز امیدهیم نیکوکاران
را (۱۳۱) .

هرآئینه وی بود از بند گان گرویده ما
(۱۳۲) .

وهرآئینه لوط بود از فرستادگان (۱۳۳) .
یادکن چون نجات دادیم اورا و اهل خانه
اورا همه یک جا (۱۳۴) .

مگر پیرزنی که بود از باقی ماند گان
(۱۳۵) .

باز هلاک ساختیم آن دیگران را (۱۳۶) .
وهرآئینه شما گذر میکنید بر مساکن آن
قوم صبح کنان (۱۳۷) .

وبوقت شب نیز آیا در نمی یابید (۱۳۸) .
وهرآئینه یونس بود از فرستادگان (۱۳۹) .
چون گریخت بسوی کشتی پُر کرده شده
(۱۴۰) .

پس قرعه انداخت باهل کشتی پس
شداز مغلوبان (۱۴۱) .

پس فروبرد اوراماهی واو کننده بود کاری
را که موجب ملامت باشد (۱۴۲) .

پس اگر نه آنست که وی از تسبیح کنند
گان می بود (۱۴۳) .

البته باقی می ماند در شکم ماهی تاروزیکه
مردمان برانگیخته شوند (۱۴۴) .

پس پرتافتیم اورا به زمین بی گیاه واو

وَتَرَكْنَا عَلَيَّوْنِي الْاٰخِرِيْنَ ۙ ﴿۲۹﴾

سَلَامٌ عَلٰى اِلٰى يٰاَسِيْنَ ﴿۳۰﴾

اِنَّكَ ذٰلِكَ بِجِزْيِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۱﴾

اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

وَاِنَّ لُوْطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۳﴾

اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِيْنَ ﴿۳۴﴾

اِلَّا جُوزًا فِى الْغُرُبٰتِ ﴿۳۵﴾

كَمْ دَعَرْنَا الْاٰخِرِيْنَ ﴿۳۶﴾

وَاِنَّكُمْ لَتَبُرُوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصِیْبٰتٍ ﴿۳۷﴾

وَبِاَيِّ لِقَالٍ اَقْلٰتَعْوَلُوْنَ ﴿۳۸﴾

وَاِنَّ يَوْمَئِذٍ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۹﴾

اِذْ اَتٰقِ اِلَى الْفَلَکِ الشَّحُوْنِ ﴿۴۰﴾

فَسَاهَمَ كَمَا كَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿۴۱﴾

فَالْتَمَّتْهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

فَلَوْلَا اِنَّكَ كَانَ مِنَ الْمُبْتَلِيْنَ ﴿۴۳﴾

لَلْبَيْتِ فِى بَطْنِهِ اِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿۴۴﴾

فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَّاءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ﴿۴۵﴾

- بیمار بود (۱۴۵) .
- وَرَوَانِيْدِيْمِ بَرَسِرِ اَوْدِرْخَتِي اَز قِسْمِ كَدُو (۱۴۶) .
- و فرستادیم اورا بسوی صدهزار یا بیشتر از آن باشند (۱۴۷) .
- پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم ایشان را تا مدتی (۱۴۸) .
- پس استفسار کن از مشرکان آیا پرورد گارترا دختر انست و ایشان را پسران (۱۴۹) .
- آیا آفریدیم فرشتگان را زنها و ایشان حاضر بودند (۱۵۰) .
- آگاه باش هر آئینه ایشان از دروغ گوئی خود می گویند (۱۵۱) .
- که بزادخدای تعالی هر آئینه ایشان دروغ گویند (۱۵۲) .
- آیا اختیار کرد دختران را بر پسران (۱۵۳) .
- چيست شمارا چگونه حکم می کنید (۱۵۴) .
- آیا نمی اندیشید (۱۵۵) .
- آیا شمارا حاجتی واضح است (۱۵۶) .
- پس بیارید کتاب خود را اگر هستیید راست گو (۱۵۷) .
- و مقرر کردند کافران میان خدای تعالی و میان جنیان خویشی را و هر آئینه دانسته اند جنیان که ایشان البته حاضر کردگانند^(۱) (۱۵۸) .
- وَأَنْتَبْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يُقْطَبِينَ ﴿۳۸﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۳۹﴾
- فَأَمَّاؤَا مِثْقَالَهُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ﴿۴۰﴾
- فَأَسْتَفْتِيَهُمِ الرِّبَاَ الْبَنَاتُ وَهُمْ الْبَنُونَ ﴿۴۱﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۴۲﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَامٍ يُفْكِرُونَ ﴿۴۳﴾
- وَلَدَّ اللَّهُ وَالْتَهُمُ لَكِذِبُونَ ﴿۴۴﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۴۵﴾
- مَا لَكُمْ عِيفًا تَحْكُمُونَ ﴿۴۶﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۴۷﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿۴۸﴾
- فَأَنزِلْ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا فَتَوَّابُونَ ﴿۴۹﴾
- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا وَقَدَّحَلِبَتِ الْجِنَّةَ إِنهٗمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۵۰﴾

(۱) یعنی برای حساب و عذاب .

پاکبست خدای را از آن چه بیان میکنند
(۱۵۹) .

مگر بندگان خالص کرده خدا^(۱) (۱۶۰) .
پس هر آئینه شما ای کافران آنچه می
پرستید^(۲) (۱۶۱) .

نیستید همه گمراه کننده برای عبادت آن
معبود باطل (۱۶۲) .

مگر کسی را که او در آینده دوزخ ست
در علم الهی (۱۶۳) .

و فرشتگان گفتند نیست هیچکس از ما
مگر او را جانیست مقرر (۱۶۴) .

و هر آئینه ما صف کشند گانیم (۱۶۵) .

و هر آئینه ما تسبیح گویند گانیم (۱۶۶) .

و هر آئینه کافران عرب میگفتند (۱۶۷) .

اگر بودی پیش ما خبری از پیشینیان (۱۶۸) .

البته می شدیم بندگان خالص ساخته
خدا (۱۶۹) .

باز کافر شدند بآن قرآن پس خواهند
دانست عاقبت کار را (۱۷۰) .

و هر آئینه سابقاً صادر شده وعده ما برای
بندگان فرستاده خویش (۱۷۱) .

هر آئینه پیغامبران ایشانند نصرت دادگان
(۱۷۲) .

و هر آئینه لشکر ما البته ایشانند غالب (۱۷۳) .

پس رو بگردان از ایشان مدتی (۱۷۴) .

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصُوْنُ ﴿۵۹﴾

اَلرَّعِبَادُ لِلّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿۶۰﴾

فَاَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۶۱﴾

مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِمُنْتَهِيْنَ ﴿۶۲﴾

اَلْاٰمَنُ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿۶۳﴾

وَمَا مَنَّا اِلَّا اَلَهٗ مَقَامُ مَعْلُوْمٍ ﴿۶۴﴾

وَ اِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفُوْنَ ﴿۶۵﴾

وَ اِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿۶۶﴾

فَلَا تَاْتُوْا الْيَقُوْلُوْنَ ﴿۶۷﴾

لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاٰكِلِيْنَ ﴿۶۸﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿۶۹﴾

فَلَقُرْ وَاٰرِبِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۰﴾

وَلَقَدْ سَبَّحْتَ كَلِمَاتِنَا الْيٰۤاٰدَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۷۱﴾

اِنَّهُمْ لَهٗمُ الْمَنصُورُوْنَ ﴿۷۲﴾

وَ اِنَّ جُنْدَنَا لَآلَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۷۳﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى جِيْبُ ﴿۷۴﴾

(۱) یعنی بیان مخلصان موافق واقع ست .

(۲) یعنی بتان .

وَأَبْصِرْ لَهُمْ صُفُوفَهُمْ يَوْمَئِذٍ ۝۵۱

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝۵۲

فَإِذَا نَزَلَ بِصَاحِبِهِمْ فَسَاءَ صَبَابُ الْمُنذِرِينَ ۝۵۳

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ ظُلْمِي حِينَ ۝۵۴

وَأَبْصِرْ لَهُمْ صُفُوفَهُمْ يَوْمَئِذٍ ۝۵۵

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝۵۶

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝۵۷

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۵۸

وینگر ایشان را پس ایشان نیز خواهند دید (۱۷۵) .

آیا این کافران عذاب مارابشتاب می طلبند (۱۷۶) .

پس چون فرود آید عذاب بمیدان ایشان بدباشد بامداد بیم کردگان (۱۷۷) .

ورویگردان از ایشان تامدتی (۱۷۸) .

وینگر پس ایشان نیز خواهند دید (۱۷۹) .

پاکی ست پرورد گار ترا خداوند غلبه از آنچه این جماعت بیان می کنند (۱۸۰) .

وسلام بادبر فرستادگان خدا (۱۸۱) .

وسپاس خدای راست پرورد گار عالم ها (۱۸۲) .

سوره ص مکی است و آن نودونه
آیت و پنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝۲

كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ فَكَانُوا أَزْوَاجًا حِينَ مَنَاصٍ ۝۳

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بقرآن خداوند پند (که آنچه بآن دعوت میکنی راست است) (۱) .

بلکه کافران درسرکشی ومخالفت اند (۲) .

چقدر هلاک کردیم پیش از ایشان قرنهارا پس فریاد برآوردند ونبود آن وقت خلاصی (۳) .

و تعجب کردند ازآنکه بیامد بایشان بیم کننده ازقوم ایشان وگفتند این کافران این

شخص جادو گردروغگوئیست (۴) .

آیا گردانید معبودان معتدد را يك معبود

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِيرٌ
كَذٰبٌ ۝۴

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۝۵